

Παπά μου, με τα κόκκαλα πας να κάνης την ασθενή καλά;

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Πατήρ Ευάγγελος Χαλκίδης (1923-1987).

Αρρώστησε η πρεσβυτέρα του [του π. Ευάγγελου Χαλκίδη] με καρκίνο στον μαστό που έκανε μεταστάσεις σε όλο το σώμα της. Οι γιατροί είπαν ότι δεν υπάρχει ελπίδα, σε λίγο καιρό θα πεθάνει.

Ο παπα-Βαγγέλης πήρε το λείψανο του αγίου Παντελεήμονος και πήγε στο νοσοκομείο να την διαβάση. Τον είδε ένας γιατρός, θύμωσε και του μίλησε περιφρονητικά:

– Παπά μου, με τα κόκκαλα αυτά πας να κάνης την ασθενή καλά; Είσαι στα καλά σου;

Ο παπα-Βαγγέλης, χωρίς να απαντήσει, ήρεμα έκανε την δική του θεραπεία στην άρρωστη παπαδιά, με αποτέλεσμα αν γίνη καλά και να ζη μέχρι σήμερα. Τη νύχτα παρουσιάστηκε στον γιατρό ο άγιος Παντελεήμων και αυτός άρχισε να τρέμη. Ο Άγιος του είπε:

– Εσύ με έδιωξες, αλλά αν δεν μετανοιώσεις, θα πάθεις χειρότερα.

Αμέσως ξύπνησε και δεν μπορούσε να ησυχάση. Έψαξε, βρήκε τον π. Ευάγγελο αργά το βράδυ, ζήτησε συγχώρηση, προσκύνησε το λείψανο του αγίου Παντελεήμονος και σταμάτησε η τρεμούλα του, που «πριν έτρεμε σαν κομπρεσέρ», όπως είπε ο π. Ευάγγελος.

Από τότε κάθε χρόνο ο γιατρός στην μνήμη του αγίου Παντελεήμονος πήγαινε να προσκυνήσει το λείψανό του και να τον ευχαριστήσει γιατί τον έφερε κοντά στον Χριστό και έγινε πιστός, από άπιστος που ήταν.

Από το βιβλίο «Ασκητές μέσα στον κόσμο», τόμος Β'.